

opusdei.org

Sanjajte i vaši će se snovi ostvariti

Autor je izvršna ravnateljica centra Tepeyac, centar za južno-američke žene u kriznoj trudnoći. Ona živi u Washingtonu sa svojim mužem i 12 djece.

14.03.2006.

Kada me ljudi pitaju koliko imam djece, obično kažem dvanaest plus dvoje neprofitabilnih: raditi s neprofitabilnima je kao imati još jedno dijete. Na ovo sam došla kroz

inspiraciju Josemarije Escrivá, kroz potporu Opusa Dei.

Upoznala sam se s Opusom Dei i s učenjem njegovog osnivača kao adolescent, kroz knjigu "Put". Što sam pročitala, rezonirala sam s onim što su me moji roditelji učili o "jedinstvu života": naš sakramentalni život treba formirati svakodnevni život, s misom kao centralnim korijenom cijeloga života. Tamo gdje se nudi raspeti Isus, pronašla sam snagu za nastavak izgradnje kulture življenja.

Kao majka s malom socijalnom pomoći, mnoge sate sam provela omogućavajući tjelesne potrebe mojoj obitelji. To je točno ono u čemu sam se sjedinjavala Kristovoj ponudi. Prvih osamnaest godina braka posvetila sam se izgradnji "doma svjetla i radosti", po idealu Sv. Josemaría za obitelj. Kad sam imala jedanaestero djece, a mojem

najmlađem djetetu bilo je četiri godine, počela sam širiti svoj utjecaj i uključila se u izgradnju kulture življenja van svoje obitelji.

Ljudi me često pitaju: "Bila si na Harvardu, a imaš dvanaestero djece?" Odgovaram im: "Naučili su me, ako želiš učiniti nešto, neka to bude nešto veliko. "Zapravo, to je Sv. Josemaría i njegova misao da je "svjetske krize nastaju zbog krize svetaca." (Put, 301) to me nadahnjuje i pomaže mi da "bacim mrežu dublje" (Lk 5,4) uz dužan respekt postojećoj kulturi.

Uključila sam se u Nacionalni institut za žene i materinstvo (NIW), za koji sam pronašla mnoge članove i radila kao dopredsjednica instituta.

Postajala sam, malo po malo, svjesnija da je borba za napredak žena bila borba na temelju ženine osnovne uloge kao žene i majke. U institutu smo radile članak

"autentičnost žene i materinstva". Prijatelji su me pitali: "Kako možeš pronaći vremena za institut?" I odgovarala sam im: "To je upravo zbog toga što imam mnoge djece, sedam od njih su djevojčice i borim se za njih kao za buduće žene i majke." 1994. i 1995. u Kairu i Pekingu, UN konferencija se bavila pitanjima "roditeljstva" u "ulogom roditeljstva". Još jednom je osnivač Opusa Dei u knjizi istaknuo, ovo je vrijeme "genijalnost žena" i to mi služi kao vodeći princip. Sredinom 1990. morala sam pronaći radno mjesto i dobila sam ga u centru Tepeyac, centar za krizne trudnoće i potrebe žena iz Južne Amerike, gdje sam mogla poboljšati pitanje "autentičnosti žene i materinstva" i boriti se za rast uredne osjećajnosti s "bitkom za muževnost i čistoću" (Put, 121).

Centar Tepeyac pomaže ženama koje su doživjele neželjenu trudnoću, a

mnoge od njih su emigrirale iz Centralne i Južne Amerike u kojima prijeti rat, siromaštvo ili oboje. Naučila sam od Josemarije Escrivá da nema "duša koje treba baciti u kantu za smeće", ovo se posebno odnosi na nerođenu djecu i siromašne žene. U mojih sedam godina rada, centar Tepeyac je porastao brojem članova od sto do tisuću. Mogu reći da je ovo velika zasluga vjernih planu izrađenom od osnivača Opusa Dei. Njegovo učenje o "veličini običnog života" učestalo me podsjeća na moj "brod- tvojih talenata, tvojih nada, postignuća – ne vrijedi osim ako ih ne izručiš Kristovim rukama – dozvoljavajući mu da dođe na brod" (Prijatelji Božji, 21).

Svakodnevna misa, krunica i duhovno štivo hrani moj život molitve i oni su kao "ljepilo" koje čvrsto drži moj dom i moju obitelj na okupu, dok meni dozvoljava prenositi poruku kulture življenja na nacionalnoj i internacionalnoj razini.

Uvijek se podsjećam na Josemariju Escrivá i njegov beskrajni hod kroz Madrid gdje je tražio i otkrivao slike s Gospom, kao što je tražio i tabernakule. Ohrabrio nas je da tražimo Gospodina, iako je to bilo samo u sjaju i inspiraciji. Ja sam, također, počela tražiti i nalaziti "skrivena mjesta i rupice" na mom putu do Tepeyaca, gdje sam mogla u tišini slaviti Gospodina i Djevicu. Isto tako sam naučila svoju djecu da na ovaj način razgovaraju s Gospodinom, dok se vozimo zajedno kroz grad ili kada idu na trening.

Da točno ispunim poziv na evangelizaciju, trebala sam naučiti od Josemarije Escrivá o "pismu pisanom za apostolat", koje mi pomaže dovesti vanjske suradnike, posebno donatore. Njegove riječi o apostolatu javnog mišljenja pomažu mi da se povežem s novinarima i gdje god idem ponesem sa sobom koristan materijal. Rekao je: "Od

stotine duša nas interesiraju svih sto" (Brazda, 183) i po ovome pokušajem živjeti. Sjećam se da sam čula, kad su astronauti sletjeli na Mjesec da je molio za njih i ja se tako molim za ljude koji rade na televiziji. Od njega sam naučila kako voljeti i moliti za sve ljude, bez obzira da li su ljevičari ili desničari, onako kako je on to radio.

Njegovom kanonizacijom, Josemaría Escrivá će postati inspiracija i učitelj mnogim dušama, koji su kao ja, koji žive normalnim, svakodnevnim životom, koji žele tražiti jedinstvo s Bogom usred te životne normalnosti.

L' Osservatore Romano,
6.listopada, 2002.

hr-hr/article/sanjajte-i-vasi-ce-se-snovi-
ostvariti-2/ (2.04.2026.)